

masse ikke at ville medføre en tilstrækkelig udligning af forskellen mellem huslejeniveauerne i det gamle og det nye byggeri.

Med henblik på en yderligere *tilpasning af lejeniveauet i den ældre boligmasse til niveauet i den nye* gennemføres derfor ved nærværende lov i løbet af 2 år i København, Frederiksberg, købstæderne og de sønderjyske flækker en ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunerne. Gennem disse skatters overvæltning på huslejen i disse kommuner vil der yderligere kunne ske lejeforhøjelser på ca. 7 pct. årlig (af 1939-lejen) i 2 år eller i alt ca. 14 pct.

De midler, kommunerne herved får til rådighed, skal anvendes dels til forøgede udgifter til huslejetilskud for børnerige familier m. v., dels til nedsættelse af de kommunale indkomstskatter.

Om lovens indhold anføres:

I § 2 bestemmes, at den ekstraordinære *grundskyld* opkræves for skatteåret 1959-60 med 7 promille og for skatteåret 1960-61 og følgende skatteår med 14 promille af den grundværdi, hvoraf ordinær kommunal grundskyld erlægges. Ejendomme, der helt eller delvis er fritaget for ordinær kommunal grundskyld, er i tilsvarende omfang fritaget for at erlægge ekstraordinær kommunal grundskyld.

Den ekstraordinære grundskyld skal beregnes på det *samme grundlag som den ordinære kommunale grundskyld og grundskylden til staten*. Heraf følger bl. a., at fradraget for grundforbedringer også kommer til at gælde for den ekstraordinære grundskyld.

Ifølge § 3, stk. 1, opkræves den ekstraordinære *ejendomsskyld* for skatteåret 1959-60 med 7 promille og for skatteåret 1960-61 og følgende skatteår med 14 promille af det beløb, hvoraf den fikserede kommunale ejendomsskyld er beregnet (den fikserede skattepligtige forskelsværdi).

For de fleste ejendomme er den fikserede skattepligtige forskelsværdi lig med den skattepligtige forskelsværdi for skatteåret 1956-57. Om baggrunden for dette udtryks indsættelse i loven og om beregningsmåden henvises til lovforslagets bemærkninger.